

รายงานวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหา

ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

A Study of English Learning Proficiency, Language Needs and English

Learning Problems of Graduate Students at Thai-Nichi Institute of

Technology

บัณฑิต อนุญาหงษ์

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2557

คำนำ

รายงานการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และโดยผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล รุ่งธีระ ที่ให้โอกาสในการสนับสนุนการทำวิจัยของคณาสำนักวิชาพื้นฐานและภาษาด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ไรจน์อารยานนท์ ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยได้ทำการวิจัยตลอดปีการศึกษา

ขอขอบคุณนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นปีการศึกษา 2557 ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทำแบบสอบถามแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบุพการี บิดามารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนตลอดมา คุณค่าความดีงามและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดาที่ล่วงลับไป และขอขอบคุณคณาจารย์สำนักวิชาพื้นฐานและภาษาที่ให้ความสนใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา

บัณฑิต อนุญาหงษ์

16 พ.ค. 2558

บทคัดย่อภาษาไทย

หัวข้อวิจัย การศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ชื่อผู้วิจัย บัณฑิต อนุญาหงษ์
คณะ/สำนัก วิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบัน สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา 3) เพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ 4) เพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับระดับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 5) เพื่อศึกษาความต้องการด้านภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 6) เพื่อศึกษาความต้องการด้านสื่อการสอนของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 7) เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 8) เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 55 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทโดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%)

2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 (จากคะแนนเต็ม 60) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาMIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมาได้แก่นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่นักศึกษาสาขาEEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ

3) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

4) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

5) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด

6) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน อยู่ในระดับมาก

7) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากและ

8) นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติ อยู่ในระดับน้อย

คำสำคัญ: ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, ความต้องการด้านภาษา, ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

Research Title	A Study of English Learning Proficiency, Language Needs and English Learning Problems of Graduate Students at Thai-Nichi Institute of Technology
Name	Bundit Anuyahong
Faculty/College	College of General Education and Languages
Institute	Thai-Nichi Institute of Technology
ปีการศึกษา	2014

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study English language ability of graduate students at Thai-Nichi Institute of Technology, 2) to compare English language ability of graduate students according to majors, 3) to assess the level of self English learning, needs in language skills, needs in instructional media, problems in English learning, and attitude in learning English, 4) to assess self directed assessment about levels of English language learning of graduate students, 5) to study needs in language skills of graduate students, 6) to study needs in instructional media of graduate students, 7) to study problems in learning English of graduate students, and 8) to study attitude in learning English of graduate students.

Research samples were 55 TNI graduate students in the summer semester of 2014 academic year, derived through simple random sampling technique. The instruments used for gathering the data were the rating-scale and open-ended questionnaire and English ability test. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings were as follows:

1. Scores of English learning ability of graduate students in overall at high level (72.60%).

2. Comparison of mean scores of graduate students' learning ability was at 43.85 (out of 60). When considered in each aspect, it was found that MIM major students' mean scores were at the highest level (45.09). Then, mean scores were from MET major (43.55). For the lowest level was from EEM major (42.92) respectively.

3. Self-directed assessment of graduate students at TNI based on self assessment in learning English, needs in language skills, needs in instructional media, problems in learning English, and attitude in learning English was at high level.

4. The graduate students' self assessment on English learning ability was at moderate level.

5. The graduate students' self assessment on needs in language skills was at the highest level.

6. The graduate students' self assessment on needs in instructional media was at high level.

7. The graduate students' self assessment on problems in English learning was at high level.

8. The graduate students' self assessment on attitude in learning English was at low level.

Keywords: *English Learning Ability, Needs in Language Skills, Problems in Learning English.*

สารบัญ

บทที่

หน้า

คำนำ

บทคัดย่อ

Abstract

สารบัญ

สารบัญตาราง

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	5
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2	วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	8
	แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้.....	8
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการภาษาอังกฤษ.....	14
	หลักการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษา.....	15
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ.....	17
	ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ.....	17
	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ.....	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

	ปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาของคนไทย.....	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
	งานวิจัยในประเทศ.....	21
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	26
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
	กำหนดกลุ่มประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
	ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
	ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
4	ผลการวิจัย.....	36
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
	ตอนที่1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท	
	สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	37
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ	
	นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
อภิปรายผล.....	56
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	61
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	68
ก. แบบสอบถามการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการ ด้านภาษาและปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	68
ข. เอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	72
ค. ค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถาม.....	76
ฅ. แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC)ของข้อคำถามแต่ละข้อ ในแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	78
ง. ผลการวิเคราะห์ค่า IOC.....	82
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	85

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นแสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่ศึกษา.....	37
2 ผลการทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาปริญญาโท จากกลุ่มตัวอย่าง 55 คน.....	38
3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนน ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	40
4 ผลของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ของคะแนน ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท จำแนกตามทักษะภาษา โดยภาพรวมและรายด้าน.....	41
5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินตนเองเกี่ยวกับ ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและรายด้าน.....	42
6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการประเมินความสามารถ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	43
7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการด้านภาษา จำแนกเป็นรายข้อ.....	44
8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการ ด้านสื่อการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	45
9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัญหาในการเรียน ภาษาอังกฤษ จำแนกเป็นรายข้อ.....	46
10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติ จำแนกเป็นรายข้อ.....	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 11 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)..... 77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นสถาบันการศึกษาที่ได้เปิดสอนเพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณภาพในด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังได้มีนโยบายให้นักศึกษามีศักยภาพที่ดีในด้านการสื่อสารด้วยภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ ในการนี้สถาบันได้จัดให้มีการเปิดสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาบังคับ 3 รายวิชาให้แก่นักศึกษาทุกคณะของสถาบันฯ และยังมีการเปิดวิชาเลือกของภาษาอังกฤษในแต่ละสาขาวิชาอีกด้วย (คู่มือนักศึกษา 2555: 24) ซึ่งทำให้มีความมั่นใจได้ในระดับหนึ่งว่า นักศึกษาที่เรียนจบไปจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ใช้การได้ดี ขณะเดียวกันทางสถาบันฯ ยังได้จัดเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ ให้แก่นักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษอีก เช่น การจัดเตรียมตำราเรียนที่มีความเหมาะสม จัดหาครูผู้สอนที่มีคุณภาพและมีทักษะในการสอน รวมทั้งการจัดหาเทคนิควิชาการสอนที่มีประสิทธิภาพและการจัดเตรียมสื่อการสอนประเภทต่างๆ ที่มีความเหมาะสมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถนำประเทศสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นให้เร่งรัดพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่างๆ และใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ 2544: 1-2)

การศึกษาความสามารถในการเรียนภาษาและความต้องการด้านภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา รูปแบบเนื้อหาวิชาในภาษาอังกฤษให้เหมาะสมต่อสายงานอาชีพที่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งคาร์เตอร์ (Carter, 1983) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ควรประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบการเรียนที่คล้ายในสถานการณ์จริง (Authentic Materials) จุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ (Purpose-related orientation) และ ผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเรียน (Self-direction)

นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยของสุวรรณี พันธุ์พริกส์ (2550) ที่ศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ในแง่ของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงานไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน แสดงให้เห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถ ปัญหา และความต้องการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยงาน ที่ผลิตมหาบัณฑิตทางด้านสายวิชาชีพที่แตกต่างกัน

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้จัดวิชา Advanced Level English (ENL-600) เป็นวิชาด้านภาษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาโท ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจสังคมและเศรษฐกิจ เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของไทย ของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น สามารถปรับตัวได้ มีขีดความสามารถและความพร้อมตามปรัชญาและปณิธานที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้ตั้งไว้ (คู่มือนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2556:9)

เนื่องจากการเรียนการสอนด้านภาษาในระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ยังไม่ได้มีการทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถการเรียนรู้ ปัญหา และความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความประสงค์ศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการของนักศึกษา ระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการแก้ไข ปัญหา และการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา
- 3) เพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 4) เพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับระดับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 5) เพื่อศึกษาความต้องการด้านภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 6) เพื่อศึกษาความต้องการด้านสื่อการสอนของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 7) เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 8) เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบความต้องการด้านภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
3. ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ปี 2558 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENL-501 (English for Graduate Student) และ ENL-600 (Advanced Level English) ในภาคเรียนฤดูร้อน ระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558- 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET)	จำนวน 18 คน
สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM)	จำนวน 11 คน
สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)	จำนวน 26 คน
รวมเป็น	55 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในภาคเรียนฤดูร้อน ปี พ.ศ 2558 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558- 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 สาขาที่ศึกษา

1.2.1 สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET)

1.2.2 สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM)

1.2.3 สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2.2 ความต้องการด้านภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2.3 ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เรียน 3 สาขา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENL-501 (English for Graduate Student) และ ENL-600 (Advanced Level English) ในภาคเรียนฤดูร้อน ระหว่างวันที่ 20 มีนาคม 2558- 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น หมายถึง สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ต้องอยู่ถนนพัฒนาการ สวนหลวง กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2558

ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเรียนของนักศึกษาที่ประเมินจาก 2 ส่วน ได้แก่ 1) จากคะแนนสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ และ 2) จากการประเมินความสามารถในการเรียนภาษาด้วยตนเองจากความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นปีพ.ศ 2558 ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง และทักษะการพูด

ความต้องการด้านภาษา หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วย ความต้องการทักษะทางด้านภาษาและความต้องการด้านสื่อการสอน ในส่วนของทักษะด้านภาษา ได้แก่ การอ่านภาษาอังกฤษ การเขียนภาษาอังกฤษ การพูดภาษาอังกฤษ การฟังภาษาอังกฤษ การออกเสียงภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา และในส่วนของความต้องการสื่อการสอน ได้แก่ เกมส์ เสียงเพลง ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์ และหนังสือหรือนิตยสาร

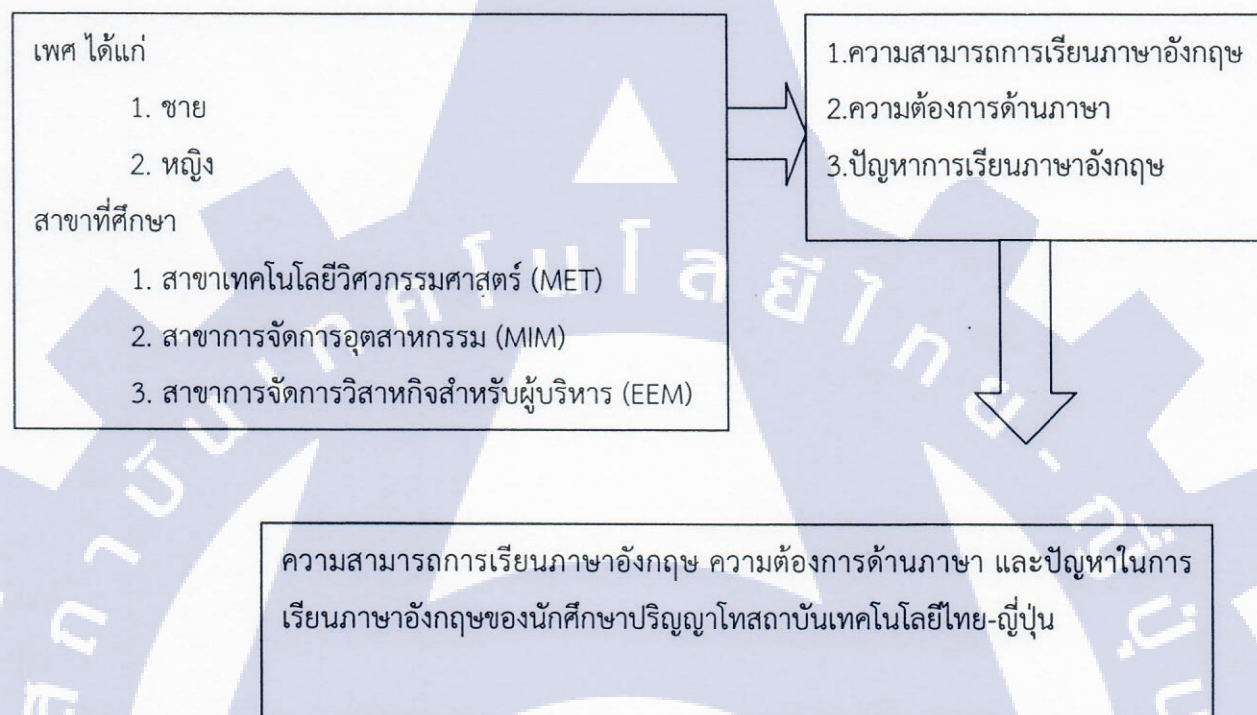
ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ปัญหาในการเรียนการสอนที่นักศึกษาประสบมา ซึ่งประกอบด้วยข้อความ ดังนี้ คือ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา การจำคำศัพท์ใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักศึกษา นักศึกษามักจะกดดันตัวเองเวลาเขียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ เท่านั้น นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด สำหรับนักศึกษา การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมาก สำหรับนักศึกษา นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคไม่ได้ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา นักศึกษายอมรับว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ และนักศึกษายากให้อธิบายด้วยภาษาไทยเป็นบางครั้ง

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ดังภาพประกอบต่อไปนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการภาษาอังกฤษ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการหลักสูตร โดยทั้ง 3 แนวคิดนี้จะมีผลต่อการตัดสินใจในการวางแผนการเรียนการสอนในการคัดเลือกกิจกรรมการสอน และการเลือกสื่อการสอนเพื่อให้ได้ผลการสอนที่มีประสิทธิภาพ ดังจะอธิบายในรายละเอียดดังนี้ Krashen (1982).

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

Krashen (1982) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองใน 2 ลักษณะคือ การรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning)

1.1.1 การรู้ภาษา

การรู้ภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติ และเป็นไปโดยจิตใต้สำนึกเช่นเดียวกับการที่เด็กเรียนรู้ภาษาแรกนั่นเอง โดยที่พวกเขาจะใช้ความรู้สึกเป็นตัวบ่งชี้ความถูกต้องของภาษา แทนการบอกด้วยกฎเกณฑ์(Rules) การรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อมีการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อาจกล่าวได้ว่าการรู้ภาษาเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบแอบแฝง (Implicit) ไม่เป็นทางการและเป็นไปอย่างธรรมชาติ

1.1.2 การเรียนภาษา

การเรียนภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยจิตสำนึกธรรมดา ผู้เรียนรู้ว่าตนกำลังเรียนเกี่ยวกับภาษานั้น ซึ่งได้แก่ไวยากรณ์หรือรูปแบบของโครงสร้างทางภาษา และผู้เรียนจะเรียนอย่างตั้งใจโดยการอ่านหรือฟังคำอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษา(Deductive) คัดกฎเกณฑ์ของภาษาจากตัวอย่างในภาษาและโดยการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา อาจกล่าวได้ว่าการเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้แบบเปิดเผย (Explicit) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน จาก 2 แนวคิดดังกล่าวของ Krashen สามารถเปรียบเทียบให้เห็นข้อแตกต่างได้ดังนี้คือ

ประเด็น	การรู้ภาษา	การเรียนภาษา
กระบวนการเรียนรู้	- จิตใต้สำนึก - ไม่เปิดเผย	- จิตสำนึกธรรมดา - เปิดเผย
รูปแบบของการเรียนรู้	- ไม่เป็นทางการ - เกิดขึ้นตามธรรมชาติ	- เป็นทางการ - เกิดขึ้นจากกระบวนการสอน

1.2. แนวคิดทางด้านการสอน

ได้แบ่งแนวคิดทางด้านการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ที่กล่าวข้างต้นได้ 2 ลักษณะ เช่นกัน คือ แนวคิดทางการสอนตามแบบการรู้ภาษา และแนวคิดทางการสอนตามแบบการเรียนภาษา

1.2.1 แนวคิดทางการสอนตามแบบการรู้ภาษา

Krashen (1985) ได้กล่าวถึงสมมติฐาน 5 ประการในการเรียนรู้ภาษาไว้ดังนี้คือ

1) สมมติฐานเรื่องการเรียนรู้ภาษากับการเรียนภาษา กล่าวว่แนวทางในการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาที่สองที่แตกต่างกันและเป็นอิสระต่อกัน มีอยู่ 2 ทางคือการรู้ภาษาซึ่งเป็นไปโดยจิตใต้สำนึกและเป็นไปเองตามธรรมชาติและการเรียนภาษาซึ่งเป็นไปโดยจิตสำนึกธรรมดาซึ่งผู้เรียนรู้จะรู้ว่าตนเองกำลังเรียนอะไรอยู่

2) สมมติฐานเรื่องขั้นตอนในการเรียนรู้ตามธรรมชาติกล่าวว่า การรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีขั้นตอน ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนโครงสร้างอื่นๆ เช่นจะเรียนรู้รูปแบบไวยากรณ์ “-ing” ก่อนรูปแบบ “-s” เป็นต้น

3) สมมติฐานเรื่องกลไกทดสอบทางภาษา เชื่อว่ามีความเกี่ยวข้องกันระหว่างการรู้ภาษา และการเรียนภาษาและในการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วนั้น เนื่องมาจากผู้เรียนใช้ภาษาไม่ใช่มาจากการเรียนรู้รูปแบบของภาษา ดังนั้นการเรียนจึงเป็นเพียงกลไกทดสอบทางภาษาเท่านั้น ผู้เรียนภาษาที่สองโดยใช้ความสามารถที่ได้เรียนมาแล้วจึงคิดกฎเกณฑ์ทางภาษาทีหลังและผู้เรียนจะใช้กฎเกณฑ์นี้มาแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง

4) สมมติฐานเรื่องการรับรู้ข้อมูลทางภาษา สมมติฐานนี้ได้พยายามอธิบายว่าการรู้ภาษาเป็นอย่างไร สมมติฐานนี้ว่าเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการรู้ภาษาคือความเข้าใจ ทั้งด้านการฟังและการอ่านที่ผู้เรียนได้มาจากภาษานั้นๆ นอกจากนี้การรู้ภาษายังเกิดจากผู้เรียนใช้ความรู้รอบตัวอื่นๆ เข้าช่วยในการเข้าใจภาษานั้นๆ นอกเหนือไปจากความรู้ในภาษานั้นเพียงอย่างเดียว

5) สมมติฐานเรื่องความแตกต่างด้านจิตใจเชื่อว่าความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความแตกต่างเฉพาะบุคคลทางด้านจิตใจที่สำคัญ คือผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและไม่ประหม่าจะเรียนรู้ได้เร็วและแรงจูงใจบางชนิดจะเอื้อต่อความสำเร็จในการรู้ภาษา

หลังจากที่ Krashen ได้เสนอสมมติฐาน 5 ประการนี้แล้ว ได้เสนอแนวคิดทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ขึ้นมาว่ามีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการดังนี้คือ

1) เป็นวิธีการสอนที่เลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก กล่าวคือต้องจัดประสบการณ์ที่เคยพบและคุ้นเคยกับภาษาที่ตนเรียนให้มากที่สุด โดยผู้เรียนได้พบปะคลุกคลีกับเจ้าของภาษาโดยตรง เน้นเรื่องคำศัพท์มากๆ ส่วนไวยากรณ์นั้นเป็นแบบคำจำกัดความและกฎเกณฑ์ สำหรับเนื้อเรื่องที่เรียนก็ยึดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเกณฑ์

2) ถือหลักการว่าไม่พูดภาษาของผู้เรียนในห้องเรียนแต่จะใช้วิธีการออกท่าทาง กิริยาและวิธีพูดซ้ำๆ และวิธีแลกเปลี่ยนคำถามคำตอบเพื่อให้ถ้อยคำของผู้สอนเป็นที่เข้าใจและลอกเลียนแบบได้ผู้สอนจึงเป็นผู้พูดเป็นส่วนใหญ่วิธีการนี้อาจใช้ได้ผลดีกับเด็กเล็กๆ แต่ไม่เหมาะกับผู้ใหญ่ซึ่งอาจชอบเรียนภาษาด้วยการอ่านหรือศึกษากฎเกณฑ์แทนที่จะเรียนการพูดอย่างเดียว

3) เน้นภาษาพูดเป็นหลักสำคัญ โดยเน้นให้ผู้เรียนเคยชินกับแบบของภาษาพูดมากกว่าทักษะอื่นๆ (อ่านและเขียน) แนวการสอนไม่ได้ยึดติดความคิดที่ว่าทุกภาษามีแบบโครงสร้างของตนเอง และไม่ใส่ใจในการเปรียบเทียบภาษาที่สอนกับภาษาของผู้เรียน แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติมีจุดเน้นอยู่ที่การสื่อสารในสถานที่จริง ดังนั้นผู้สอนต้องหาข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียน

สามารถเข้าใจและอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ต้องจัดกิจกรรมที่จะอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ภาษาและใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ จะยังไม่มี การแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาในทันทีทันใด ถ้าหากข้อผิดพลาดนั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

สรุปความว่า แนวคิดทางการสอนแบบการเรียนรู้ภาษาก็มาจากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านการรู้ภาษา โดยแนวทางที่ใช้ในการสอนก็คือแนวทางการสอนภาษาแบบเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติ และไม่เป็นทางการนั่นเอง

1.2.2 แนวคิดทางการสอนตามแบบการเรียนรู้ภาษา

เนื่องจากการสอนตามแบบการเรียนรู้ภาษา เป็นการเรียนรู้แบบเปิดเผยและเป็นทางการซึ่งอาจโดยการเรียนการสอนในห้องเรียน และผ่านสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ด้วยตนเองก็ได้ อย่างไรก็ตามในการเรียนภาษาส่วนใหญ่ก็มักจะมาจากการเรียนในห้องเรียน ดังนั้นจึงขอเสนอแนวคิดพื้นฐานทางการสอนตามแบบการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียน อันได้แก่ แนวคิดทางด้านจิตวิทยา แนวคิดทางด้านมนุษยวิทยาดังนี้ (ทศนา แคมมณี, 2548)

1) แนวคิดทางด้านจิตวิทยา แบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎีคือ

1.1) ทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง หรือการเรียนรู้แบบพฤติกรรม ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง และเมื่อได้รับการเสริมแรงจากการตอบสนองที่ถูกต้องก็จะทำให้การเรียนรู้เพิ่มขึ้น นักจิตวิทยาผู้ที่ให้แนวคิดนี้ได้แก่ Thorndike, Pavlov และ Skinner

1.2) ทฤษฎีความคิดความเข้าใจ หรือบางคนเรียกว่าทฤษฎี Gestalt Theory หรือ Field Theory ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการมองเห็นความสำคัญของปัญหาจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งเรียกว่าการหยั่งเห็น การเรียนรู้แบบนี้จะต้องอาศัยกระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน นักจิตวิทยาผู้ที่ให้แนวคิดนี้ได้แก่ Tolman และ Kohler

2) แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์ กลุ่มของนักภาษาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาที่สำคัญแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.1) กลุ่มวิเคราะห์โครงสร้าง (Structuralists) เป็นกลุ่มที่สร้างไวยากรณ์แผนใหม่ที่เรียกว่าไวยากรณ์เชิงโครงสร้าง (Structural Grammar) ซึ่งไม่เห็นด้วยกับนักไวยากรณ์แผนโบราณ (Traditional Grammar) ที่พวกเขามองว่าไม่เป็นแบบวิทยาศาสตร์ที่เน้นการท่องกฎไวยากรณ์จนขึ้นใจ ในขณะที่กลุ่มนี้จะเน้นเรื่องโครงสร้างมากกว่าเรื่องคำและเน้นความแตกต่างของภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบและแยกองค์ประกอบของภาษาเป็น

การสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาโดยทั่วไปนั้น เป็นการสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน แต่ในงานวิจัยนี้สำรวจความจำเป็นทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้เหมาะสมกับความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท

2.1 หลักการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษา

การสำรวจความจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษนั้นมีหลักการวิเคราะห์หลายประการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ดังหลักทฤษฎีดังต่อไปนี้

2.1.1. การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน (Target Situation Analysis)

Munby (1978) เป็นผู้ริเริ่มคิดค้น รูปแบบของ Communication Needs Processor ซึ่งใช้เป็นรูปแบบของกระบวนการค้นหาความจำเป็นของสถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย 9 ประการ ได้แก่ ผู้เรียน (Participant) จุดประสงค์หลักของผู้เรียน (Purposive Domain) ที่ตั้ง (setting) การมีส่วนร่วม (interaction) เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน (Instrumentality) ภาษาเฉพาะของแต่ละกลุ่ม (Dialect) ระดับความรู้ภาษาอังกฤษเป้าหมาย (target level) ช่วงเวลาที่ใช้ในการสื่อสาร (Communicative event) และกุญแจในการสื่อสาร (Communicative Keys)

อาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียนนั้นใช้ในการวิเคราะห์ความจำเป็นของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งโดยทั่วไปและเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เพราะการใช้แนวทางการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียนตามแนวของ Munby (1978) นั้นสะท้อนให้ผู้เรียนและผู้สอนเห็นความสัมพันธ์ของกิจกรรมที่ผู้เรียนใช้เพื่อการสื่อสารที่แท้จริง

2.1.2. การวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบัน (Present Situation Analysis)

การวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบันนั้นเป็นแนวคิดอีกด้านหนึ่งที่ตรงกันข้ามกับการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษเป้าหมาย ซึ่งดัดลีและจอห์น (Dudley-Evens and St.John, 1998) ได้กล่าวไว้ว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบัน ทำให้ผู้สอนประเมินได้ถึงจุดอ่อน และจุดแข็งด้านทักษะทางภาษา และประสบการณ์ การเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบันนั้น คือ ตัวผู้เรียน ลักษณะการเรียนการสอน และสถานที่ทำงานของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนทราบว่าลักษณะภาษาอังกฤษทั้งทางหลักการใช้ภาษา และสถานการณ์การใช้ภาษาของผู้เรียนที่ใช้อยู่ในขณะนี้เป็นอย่างเช่นไร รวมถึงการทดสอบแบ่งระดับความสามารถทางภาษาที่สามารถนำมาใช้ได้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบัน

นอกจากนั้น ข้อมูลเบื้องหลังของผู้เรียนแต่ละคน เช่น จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษหรือระดับการศึกษา ก็สามารถทำให้ผู้สอนทราบถึงสถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบันของผู้เรียนได้เช่นเดียวกัน

2.1.3. การวิเคราะห์ความต้องการด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

หลักการวิเคราะห์ความจำเป็นด้านการใช้ภาษาอังกฤษนั้น จะต้องวิเคราะห์ให้ครอบคลุมทั้งตัวผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้วย หลักการวิเคราะห์ความต้องการด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยการวิเคราะห์ด้านความขาดแคลนภาษา (West, 1998) ซึ่งความขาดแคลนนี้นั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือ

1) ด้านความจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษ (Necessities) เป็นความจำเป็นทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพในสถานการณ์เป้าหมายแต่ละสถานการณ์

2) ด้านการระบุความจำเป็นในการใช้ภาษาให้ตรงกับสถานการณ์ และรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันตามลักษณะการใช้งานของแต่ละสาขาอาชีพนั้นยังไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและการใช้งานภาษาอังกฤษเฉพาะทาง ผู้สอนอาจจะต้องสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่ในขณะปัจจุบันของผู้เรียน เพื่อจะเห็นว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษแต่ละคนนั้นมีความขาดแคลนภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการทำงาน

2.1.4. วิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน

การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน เป็นการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ หรือรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้นได้ใช้หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน สถานการณ์ความรู้เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ความขาดแคลนทางด้านความรู้ทางภาษาในบางประการของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึง ความขาดแคลน และความต้องการของผู้เรียน การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้นด้วย (West, 1998)

นอกจากนั้น ฮัทชินสันและวอเตอร์ (Hutchinson and Waters, 1987) กล่าวว่า เป็นลักษณะของการเรียนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะผลการวิเคราะห์สามารถบอกได้ว่าผู้เรียนต้องใช้วิธีการแบบไหนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนเอง การวิเคราะห์ความต้องการด้านการเรียนของผู้เรียนนั้น จุดมุ่งหมายไม่ใช่เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ว่าผู้เรียนต้องการเรียนแบบไหน แต่เพื่อเป็นการใช้ผลจากการวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนการสอนของผู้เรียนนั้น

เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเดินไปยังจุดมุ่งหมายที่ต้องการในด้านการเรียนภาษา

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรกเป็นการสอนที่เน้นความสำคัญของโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ เพราะมีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ภาษาดีแล้วจะสามารถนำไปใช้ได้ แต่ปรากฏว่าไม่จะเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์และการแปล หรือการสอนแบบฟัง-พูด ต่างก็ไม่ได้ผล เพราะผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้

3.1 ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ

(สุนทร หล่นประพันธ์.2547, 9-10) ได้เสนอปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ส่วนใหญ่เป็นประเด็นของการที่ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน การเตรียมการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอ ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ครูแปลประโยคให้นักเรียนเป็นภาษาไทย ครูมีความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตนน้อยเกินไป
2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก นักเรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อนเกินไป นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน จากการศึกษพบว่า จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป การเรียนในระดับชั้นหนึ่ง ๆ ดำเนินไปไม่เท่ากัน เนื้อหาที่สอนมีมากเกินไป
4. ปัญหาเรื่องวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน พบว่า ครูไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอน ครูมีความสับสนเกี่ยวกับหลักสูตร

3.2 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ

จากการศึกษาพบว่ามีนักวิชาการให้ความสนใจศึกษาการเรียนรู้อังกฤษหลายท่าน เป็นต้นว่า วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541, 17) ได้ศึกษาถึงเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนพบว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่ครูทุกคนต้องค้นคว้าฝึกฝนเทคนิคการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเมื่อ

พิจารณาจากลักษณะของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแล้วสามารถจำแนกได้ 6 วิธี คือ 1) การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม 2) การศึกษารายบุคคล 3) การจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี 4) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ 5) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ 6) การเรียนแบบร่วมมือ

ในงานศึกษาของทิตนา แชมมณี (2548, 3) อธิบายไว้ว่าการสอนเป็นการบอกกล่าว อธิบายชี้แจง หรือแสดงให้เห็นการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะและเจตคติต่าง ๆ โดยผู้สอน และศิษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกระบวนการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญเป็นผู้จัดการเรียนรู้ ให้เกิดตามความคิดเห็นและความสามารถของตนผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอด ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทุกแห่งไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วแต่สถานการณ์

วชิษฐ์ เกษมทรัพย์ (2548, 84) กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมีแนวทางการสอนสวนทางกับกระบวนการเรียนรู้ทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงและปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนหลายครั้งกลับสร้างความสับสนให้กับผู้เรียนผู้สอน ซึ่งสาเหตุมาจากผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร- ตำรา และสิ่งแวดล้อมโดยที่แต่ละฝ่ายก็มีส่วนเสริมให้ปัญหาในส่วนอื่น ๆ ทวีความรุนแรงขึ้น

นอกจากปัญหาทางด้านเทคนิคการสอนของอาจารย์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่กล่าวมาแล้วบุคลิกลักษณะและบทบาทของครูผู้สอนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะครูผู้สอนจะเป็นเสมือนสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ผู้เรียน Miller (1987, 40-41) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีว่าควรมีความกระตือรือร้นในการสอน ปัจจัยสำคัญที่สุดในการสอนคือตัวครูและวิธีการสอนของครูจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ มีอารมณ์ขันจะช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด และลดความกังวลใจให้กับนักเรียนครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นเพราะได้หัวเราะด้วยกันนักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานการเรียนการสอนก้าวหน้ายิ่งขึ้นเพราะนักเรียนไม่กลัวที่จะตอบผิดหรือพูดน้อยลง

สื่อการเรียนการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาและเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ Gerlach and Ely (1971, 282) ได้กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบสื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคลวัสดุ อุปกรณ์หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไขซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะตลอดจนทัศนคติ

โดยนัยนี้ ครู ตำรา และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ โรงเรียนต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น และจากการวิจัยของไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526, 140) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนว่า แผนการใช้ภาพยนตร์ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้สูงทั้งด้านความเข้าใจและมโนทัศน์ต่าง ๆ ตามหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการสอนที่ตั้ง การใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น การใช้สื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนจะมีผลในด้านการเสริมแรงโดยเฉพาะการใช้ระบบสื่อประสม

นอกจากนี้ อารง บัวศรี (2542) ได้กล่าวไว้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสื่อการสนั่นมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ช่วยในการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้ดึงดูดความสนใจ ใช้อธิบายความหมายของคำโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย ใช้ช่วยสรุปบทเรียน ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

ส่วนการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นอีกกระบวนการหนึ่งเพื่อช่วยให้ครูติดตามและตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนหลังการเรียนการสอน (กาญจนา จันทะดวง, 2542, 118; สุมาลี จันทรชะลอ, 2542, 7)

นอกจากนั้น จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนคือ ลักษณะของห้องเรียนในบางโรงเรียนไม่เหมาะกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการฝึกปากเปล่าของนักเรียน เพราะเสียงไปรบกวนห้องใกล้เคียง และขณะเดียวกันในขณะที่นักเรียนต้องการสมาธิในการอ่านในใจ ก็จะมีเสียงจากห้องอื่นรบกวนเช่นกัน ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร โรงเรียนบางแห่งขาดห้องสมุด และหนังสือประกอบอื่น ๆ ทางภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งจะช่วยนักเรียนในการเรียนภาษาได้อย่างมาก และยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ เช่น เทป แผ่นเสียง เป็นต้น ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะได้ฝึกหัดทักษะการฟังและการพูดอันเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนบางแห่งไม่มีครูภาษาต่างประเทศที่นักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรง ผู้บริหารในบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดี มุ่งจะให้ครูสอนเพื่อให้นักเรียนสอบผ่านวิชานี้แต่เพียงอย่างเดียว และในบางโรงเรียน ผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา เห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์อันเป็นสาเหตุให้ครูท้อถอย หหมดกำลังใจในการทำงาน

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาของไทยโดยเฉพาะการเรียนรู้อังกฤษยังคงประสบปัญหาและมีอุปสรรคอยู่อีกมาก อาทิเช่น ปัญหาด้านหลักสูตร ซึ่งเปรียบเสมือนหลัก

และหัวใจของการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาของคนไทย

ประเทศไทยได้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมายาวนาน รัฐบาลตระหนักถึงปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาของคนไทย และพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและสื่อสาร ให้มีความรู้ความสามารถในด้านสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ, 2544) แต่พริตทิงค์ สุขแก้ว (2548) ได้กล่าวถึง ผลการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทักษะฟัง - พูด ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น ถือว่า การฟัง เป็นทักษะรับสารที่สำคัญและใช้กันมากเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ จึงเป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟัง ให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดโต้ตอบ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) ซึ่งตรงกับ Bowen, Madsen and Hilferty (1985) ที่กล่าวว่า ความเหมาะสมในการจัดอันดับการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คือ อันดับแรก ทักษะการฟัง อันดับที่สอง ทักษะการพูด หลังจากนั้นก็เป็นทักษะการอ่านและการเขียน และสมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ก็ได้กล่าวถึงการใช้ทักษะการฟัง ของคนเรานั้นมีมากกว่าทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน กล่าวคือ ในชีวิตประจำวันคนเราใช้การฟัง เป็น 2 เท่าของการพูด 4 เท่าของการอ่าน และมากกว่า 5 เท่าของการเขียน

วาทีณี ศรีแปะบัว (2538) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการฟัง และทักษะการพูดว่าเป็นทักษะที่ควรฝึกควบคู่กันไป ผู้สอนมักจะพบปัญหาการขาดทักษะทางด้านการฟัง-พูด เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ด้วยพื้นฐานความสามารถทางด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่แตกต่างกัน และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟัง - พูดภาษาอังกฤษครูผู้สอนเลือกเนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินที่ยังไม่เหมาะสมกับการฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านการฟัง - พูด จากปัญหาการขาดทักษะทางด้านการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ ผู้สอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญแก่ทักษะการฟัง - พูดให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามที่สมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนซึ่งเป็นวิธีที่สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นวิธีสอน

ที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารและการสื่อความหมายในการเรียนภาษาไม่ว่าภาษาใด และระดับชั้นใดก็ตาม นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งในด้านเสียง คำศัพท์และ โครงสร้าง ถึงแม้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเริ่มต้นมีมานานเป็นระยะเวลา หลายสิบปีก็ตาม แต่การเรียนการสอนก็ไม่ประสบผลสำเร็จ จากสภาพปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ พบว่า เรื่องคำศัพท์ เสียง โครงสร้างจะเป็นปัญหาในการพัฒนาความรู้และความ เข้าใจในภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนไทยส่วนมากมักมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างน้อยและไม่ เพียงพอ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาและความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผล ต่อการพัฒนาการเรียนภาษาในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีด้วย แต่ ปัญหาในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังคงมีอยู่อีกมากมาย โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างอ่อนถึงปานกลาง แม้จะมีการท่องศัพท์ทุกวัน แต่ก็ไม่สามารถช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สุวรรณี พันธุ์พริกส์และ ฌลลิกา มหาพูนทอง (2550) ได้ทำการศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาโทจำนวน 224 คน นักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 239 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลสอบ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสอบ KMIT-Test ได้ ระดับต่ำในภาพรวม และมีจำนวนนักศึกษาน้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน สำหรับความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ให้ความสนใจภาษาอังกฤษ ในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ ในแง่ของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อ

ซักถามในการนำเสนอผลงาน ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน

ลลิตา ภูทอง (2552) การศึกษาครั้งนี้เพื่อต้องการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในระดับประถมศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนบน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 222 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันในระดับมากไม่ได้เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการสื่อสาร เช่น ให้นักเรียนเปิดหาความหมายจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ครูอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ละยกตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ส่วนการประเมินผล ครูให้คะแนนชิ้นงานและใช้แบบทดสอบ ในการสอบท้ายบทหรือสอบปลายภาค และมีการจัดให้มีป้ายคำศัพท์และรูปภาพในห้องเรียนหรือบริเวณรอบ ๆ เพื่อเอื้อหรือสร้างบรรยากาศที่เป็นภาษาอังกฤษ ด้านปัญหาที่พบมากคือ นักเรียนขาดแรงจูงใจและไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และความต้องการที่ครูต้องการมากที่สุด คือ การสนับสนุนด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สุนิดา ปานดารงสถิตย์ (2556) ได้ทำการศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม จังหวัดปทุมธานี เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม อีกทั้งเพื่อนำข้อมูลมาบูรณาการในการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจโรงแรมไพน์เฮิร์สลอดจ์ โรงแรมปทุมธานีเพลส โรงแรมแมนฮัตตัน โรงแรมเอเชียแอร์พอร์ต และ เอ็นสิริรีสอร์ท ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 163 คน

ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรในสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม ส่วนมากมีอายุต่ำกว่า 25 ปี ทำงานในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ผู้บริหาร หัวหน้างาน และระดับปฏิบัติงาน ส่วนมากศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่ น้อยกว่า 2 ปี บุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญในการใช้ประสบการณ์และทักษะภาษาอังกฤษในการทำงาน เพราะข้อมูลวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานส่วนใหญ่ใช้เฉพาะเวลาทำงาน การใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการพูด การอ่าน การฟัง การเขียน พบว่าส่วนใหญ่ใช้ทักษะในด้านการพูดมากที่สุดและใช้ในด้านการเขียนน้อยที่สุด มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับลูกค้ามากที่สุด และใช้การสื่อสาร กับเพื่อนร่วมงานน้อยที่สุด ทักษะการใช้

ภาษาอังกฤษพบว่าส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษไม่ยาก ส่วนผู้ที่คิดว่ายากเนื่องจากสาเหตุ พื้นฐานไม่ดี ฟังไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจคำบางคำ ฟังสำเนียงไม่ออก เป็นต้น ปัญหาที่พบในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการใช้ไวยากรณ์ ด้านการฟังในเรื่องของการพูดเร็วจะไม่เข้าใจ ด้านการอ่าน ในเรื่องของการไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ ด้านการเขียนในเรื่องของไวยากรณ์ ความต้องการในการพัฒนาปรับปรุงภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ต้องการหาโอกาสฝึกฝนและใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นโดยต้องการเรียนกับอาจารย์คนไทยมากกว่าเจ้าของภาษา และต้องการอบรมภาษาอังกฤษจากครูพิเศษส่วนตัว เวลาที่คิดว่าเหมาะสมในการเรียน คือ 2 ชั่วโมงต่อครั้ง

ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2557). ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยในสาขาวิชาที่จะได้รับผลกระทบจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และบัญชี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้มาก ได้แก่ การดูภาพยนตร์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ

ยุพารมณ์ พิริยศิลป์ (2557) ได้ศึกษาความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขต จังหวัดขอนแก่น โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามจำนวน 300 กลุ่มตัวอย่าง และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมาก (45.54%) เห็นว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเยี่ยมชมและใช้บริการในสถานประกอบการของตนในปริมาณปานกลาง ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษขององค์กรในท้องถิ่น โดยเนื้อหาที่จำเป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ การสนทนาทักทายในชีวิตประจำวัน การกล่าวต้อนรับ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ผลของการศึกษาในครั้งนี้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมและมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา 2 ด้านคือ (1) ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวของ Wannaporn Wanichanugorn (2009) และ (2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดอบรมควบคู่กับการฝึกประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวมีความ

สอดคล้องกับทิศทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในปัจจุบันซึ่งเน้นการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการฝึกปฏิบัติจริง (Hands-on education- Kirtikara, 2552) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รับได้นำมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างหลักสูตรระยะสั้นในการจัดอบรมภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น

เจตน์สถฐ์ สักขพันธ์และคณะ (2558). ได้ศึกษา การสำรวจสภาพ และปัญหาการเรียนรู้อังกฤษโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มครู-อาจารย์ และนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 18 คน นำข้อมูลที่ได้มาจำแนกหมวดหมู่ ตีความ สร้างข้อสรุป และนำเสนอด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่าสภาพโดยทั่วไปครูมีภาระงานสอนหลายช่วงชั้นทำให้ต้องเตรียมการสอนหลายระดับ นอกจากภาระงานสอนภาษาอังกฤษแล้วยังมีภาระงานด้านอื่นอีก ครูเรียนรู้การจัดทาแผนการสอนโดยการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะจัดในห้องเรียนไม่ได้จัดนอกสถานที่ สื่อการสอนที่ใช้จะเป็นบัตรคำ เกม รูปภาพ และแบบเรียน ปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่ครูมีเวลาเตรียมการสอนน้อยเพราะสอนหลายระดับ ขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูจะใช้ภาษาอังกฤษสลับภาษาไทย นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่มี ไม่มีงบประมาณในการจ้างครูมาสอนเพิ่มเติม และการซื้อสื่อการสอน โรงเรียนปิดบ่อยเนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จึงทำให้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษน้อยลง

แรกขวัญ นามสว่าง และคณะ (2558) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 กลุ่มเป้าหมาย ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่รับผิดชอบเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียน ผู้ปกครอง รวมทั้งสภาพแวดล้อม จากโรงเรียนที่เป็น Best Practice คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาสภาพจริงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการโดยวิเคราะห์ผลการศึกษาสภาพจริงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของครูผู้สอนเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียนและการจัดสภาพแวดล้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการสัมภาษณ์ ครู นักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาด้านครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากต้องมีแพทย์เฉพาะทางรับรอง ปัญหาครูขาดทักษะในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการจัดทำสื่อที่เหมาะสม และปัญหาครูการศึกษาพิเศษที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมีจำนวนน้อย

2. ปัญหาด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐานของรูปและเสียงสระและพยัญชนะ ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน ส่งผลให้กลายเป็นเด็กขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

3. ปัญหาด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาพิเศษ ไม่ให้การสนับสนุนเงินงบประมาณ ในด้านการสนับสนุนเงินงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนเด็กและไม่สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ

4. ปัญหาด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ไปทำงานนอกบ้าน เด็กอาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย ซึ่งอ่านหนังสือไม่ออกทำให้เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มีปัญหาเพิ่มมากขึ้น

5. ปัญหาด้านบริบทภายในห้องเรียน พบว่า โรงเรียนมีปัญหาด้านงบประมาณในการจัดสนับสนุนการจัดสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม ให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะ ทำให้บริบทและสภาพแวดล้อมให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่ได้รับการสนับสนุนที่ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษ นอกจากนี้ สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะมีพื้นที่จำกัด

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Zhengdong Gan (2012). ได้ศึกษาปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง ระดับอุดมศึกษาในประเทศฮ่องกง การศึกษานี้เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อศึกษาความลำบากในการพัฒนาการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไม่มีโอกาสเพียงพอที่จะพูดภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ขาดการเน้นการพัฒนาทางภาษาในหลักสูตร มีสภาพแวดล้อมในการสื่อสารนอกชั้นเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพูด ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับบริบททางวัฒนธรรมสังคมทางด้านสถาบัน และทางด้านระหว่างบุคคล และผลของการวิจัยยังพบอีกว่า ประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมครูเชิงความรู้และเชิงการเรียนการสอนเป็นที่ต้องการมาก และการปรับปรุงภาษาในโปรแกรมเตรียมครูในปัจจุบันเป็นที่ต้องการอย่างมาก

Ergaya Ali Gerair Alsout (2013). ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาในลิเบีย ได้กล่าวถึงความต้องการภาษาอังกฤษในประเทศที่กำลังพัฒนาว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมาก เพราะต้องการให้มีการสื่อสารกับอาจารย์สอน เขียนข้อสอบ และโครงการเป็นภาษาอังกฤษ เขียนรายงานคนป่วยเป็นภาษาอังกฤษ สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับคนไข้ในโรงพยาบาล สื่อสารกับมืออาชีพในสายงานที่ทำเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อแบ่งปันประสบการณ์กัน ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์ที่มหาวิทยาลัยเซกา และหลักสูตรแพทย์มีการเตรียมความพร้อมและออกแบบด้านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาแพทย์ได้ตามความต้องการของพวกเขา

Akram Inanloo Khajloo (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการลดปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและครูสอนภาษาอังกฤษที่เผชิญกับปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผลวิจัยพบว่า นักศึกษามีความยากลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษทุกระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน และปัญหาหลักๆเกิดขึ้นเมื่อไม่ได้เรียนหลักการพื้นฐาน ดังนั้นพบว่าระบบการศึกษาในประเทศอิหร่านมีปัญหาตั้งแต่พื้นฐาน และสำนักงานการศึกษาแห่งชาติและองค์กรที่ดูแลยังไม่ได้หาทางแก้ไขปัญหาคือเลย

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศข้างต้นสรุปความได้ว่า ปัญหาและความต้องการภาษาอังกฤษมีทุกประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่

สองซึ่งส่วนมากเป็นปัญหาของนักศึกษา ปัญหาของครู ปัญหาขององค์กร ที่จำเป็นต้องมีการแก้ไข และพัฒนาให้บุคลากรในองค์กรมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึง ต้องการศึกษาค้นคว้า ปัญหา ความต้องการ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเรื่องศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดกลุ่มประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ปี 2558 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENL-501 (English for Graduate Student) และ ENL-600 (Advanced Level English) ใน

ภาคเรียนฤดูร้อน ระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558- 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET)	จำนวน 18 คน
สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM)	จำนวน 11 คน
สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)	จำนวน 26 คน
รวมเป็น	55 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในภาคเรียนฤดูร้อน ปี พ.ศ 2558 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558- 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2.3 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2.4 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
- 2.5 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อความคำถาม
- 2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจอีกครั้ง
- 2.7 นำแบบสอบถามไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความแต่ละข้อ ผลการหาค่า IOC ได้ค่า IOC อยู่ที่ 0.67 – 1.00
- 2.8 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (tryout) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จากนั้น นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91
- 2.9 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 42 ข้อ 60 คะแนน ใช้เวลา 120 นาที ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีสร้างข้อสอบไว้ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษ จากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications) โดยมีเนื้อหาตามตารางกำหนดเนื้อหาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การอ่าน จำนวน 20 ข้อ การฟัง 20 ข้อ การเขียน 1 ข้อ และ การพูด 1 ข้อ ครอบคลุมจุดประสงค์

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ตามตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อสอบ (Table of Test Specifications) 1 ฉบับ จำนวน 84 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือ จำนวน 42 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศตรวจสอบและแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำ

3.1 ข้อสอบทักษะการเขียน จำนวน 1 ข้อ มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์ของฮิวส์ (กรมวิชาการ.2541:130 อ้างอิงจาก Hughes. 1989) และ เจคอบส์ (Jacobs.1981: 30) โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนเต็มไว้ 10 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียนซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 30 ถึง 120 คำ และกำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

เนื้อหา (Content) 2 คะแนน

การเรียบเรียง (Organization) 2 คะแนน

คำศัพท์ (Vocabulary) 2 คะแนน

ไวยากรณ์ (Grammar) 2 คะแนน

กลไกทางภาษา (Mechanics) 2 คะแนน

รวม 10 คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนงานเขียนแต่ละชิ้นซึ่งมีคะแนนเต็มชิ้นละ 10 คะแนน มาปรับให้เหลือ 5 คะแนน เพื่อแปลค่าเฉลี่ย (Mean) ของงานเขียนแต่ละชิ้นเป็นระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107-108) ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความสามารถมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความสามารถมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความสามารถปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความสามารถน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความสามารถน้อยที่สุด

3.2 ข้อสอบทักษะการพูด จำนวน 1 ข้อ มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

แบบประเมินคุณภาพทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538:79)

ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง (สุรียา จันทรเนียม 2541:20-21) เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสร้างแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สร้างแบบประเมินคุณภาพโครงงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมิน ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ซึ่งมีคะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง พอใช้

ระดับ 2 หมายถึง ดี

ระดับ 3 หมายถึง ดีมาก

นำแบบประเมินคุณภาพงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินที่ปรับแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

นำแบบประเมินคุณภาพด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแบบประเมินคุณภาพงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

นำแบบประเมินคุณภาพงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปใช้จริง แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ยของผลการประเมินงานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.01 - 2.50 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.00 หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้

4. นำแบบทดสอบที่แก้ไขพร้อมแบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา นำข้อมูลแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ความเหมาะสมด้านเวลา ความชัดเจนด้านคำสั่ง ความยากง่ายของภาษา

6. คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป คำนวณค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร K-R 20 ของ Kuder-Richardson (อ้างถึงในบุญเรียง ขจรศิลป์ 2543: 165) ได้ข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 42 ข้อ เป็นข้อสอบที่สอดคล้องกับตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบของแบบทดสอบ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.23-0.80

7. จากนั้นนำข้อสอบที่ได้ไปใช้กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในขั้นทดลองภาคสนามเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ดำเนินการในขั้นต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักศึกษาปริญญาโททำจำนวน 42 ข้อ ใช้เวลา 120 นาที แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยทักษะการอ่านและการฟัง เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ส่วนข้อสอบทักษะการเขียนเป็นแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ และข้อสอบการพูด มี 1 ข้อ โดยการประเมินจากผู้สอนจำนวน 3 ท่าน

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ไปปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บจำนวน 55 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 55 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107-108) ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง มีความสามารถมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง มีความสามารถมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง มีความสามารถปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง มีความสามารถน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง มีความสามารถน้อยที่สุด

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (สุริยา จันทรเนียม. 2541:20-21)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00	หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.01 - 2.50	หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.00	หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้

TNI

NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในภาคเรียนฤดูร้อน ปี พ.ศ 2558 โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านต่างๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
%	แทน	ค่าร้อยละของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยผู้วิจัยได้นำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่3 ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	31	56.36
- หญิง	24	43.64
รวม	55	100
2. สาขาวิชาที่ศึกษา		
- EEM	26	47.27
- MIM	11	20.00
- MET	18	32.73
รวม	55	100

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 56.36 ที่เหลือเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 43.64

ด้านสาขาที่ศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปริญญาโทที่ศึกษาสาขาวิชาEEM จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 นักศึกษาสาขาMET จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาที่ศึกษาสาขาMIM จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท จากกลุ่มตัวอย่าง 55 คน

การประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งสร้างขึ้นตามกระบวนการสร้างข้อสอบ ซึ่งแสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนตามเกณฑ์ที่ต้องไว้ดังต่อไปนี้ (ดัดแปลงจาก ทวีรัตน์ พงษ์รัตน์ (2000) และ อัจฉรา วงศ์โสธร (1995))

81-100	หมายถึง	สูงมาก
61-80	หมายถึง	สูง
41-60	หมายถึง	ปานกลาง
21-40	หมายถึง	ต่ำ
1-20	หมายถึง	ต่ำมาก

No.	สาขา	ฟัง (20)	อ่าน (20)	เขียน (10)	พูด (10)	คะแนนรวม (60)	ร้อยละ
1	EEM	15	16	7	8	46	76.66
2	EEM	12	11	6	7	36	60.00
3	EEM	15	16	8	7	46	76.66
4	EEM	13	12	6	7	38	63.33
5	EEM	18	13	5	8	44	73.33
6	EEM	17	18	8	8	51	85.00
7	EEM	15	14	7	8	44	73.33
8	EEM	16	15	7	8	46	76.66
9	EEM	11	16	8	7	42	70.00

10	EEM	12	14	8	8	42	70.00
11	EEM	11	12	8	7	38	63.33
12	EEM	17	11	7	8	43	71.66
13	EEM	14	12	7	7	40	66.66
14	EEM	15	18	6	7	46	76.66
15	EEM	13	16	8	8	45	75.00
16	EEM	12	17	8	9	46	76.66
17	EEM	12	15	7	8	42	70.00
18	EEM	14	10	8	9	41	68.33
19	EEM	15	9	6	6	36	60.00
20	EEM	16	8	8	9	41	68.33
21	EEM	17	16	8	9	50	83.33
22	EEM	18	18	7	8	51	85.00
23	EEM	19	17	6	7	49	81.66
24	EEM	12	15	6	7	40	66.66
25	EEM	13	12	5	6	36	60.00
26	EEM	11	11	7	8	37	61.66
27	MIM	10	11	7	9	37	61.66
28	MIM	17	15	7	8	47	78.33
29	MIM	18	17	8	9	52	86.66
30	MIM	15	15	8	9	47	78.33
31	MIM	14	15	8	9	46	76.66
32	MIM	16	17	6	7	46	76.66
33	MIM	17	17	7	7	48	80.00
34	MIM	12	17	7	8	44	73.33
35	MIM	16	12	6	7	41	68.33
36	MIM	12	15	6	7	40	66.66
37	MIM	17	16	7	8	48	80.00
38	MET	15	12	6	7	40	66.66
39	MET	13	17	8	9	47	78.33
40	MET	15	12	6	8	41	68.33

41	MET	18	15	7	8	48	80.00
42	MET	17	16	7	8	48	80.00
43	MET	19	18	8	9	54	90.00
44	MET	14	12	7	8	41	68.33
45	MET	15	15	8	8	46	76.66
46	MET	14	14	7	9	44	73.33
47	MET	10	16	7	8	41	68.33
48	MET	14	11	6	7	38	63.33
49	MET	16	16	8	9	49	81.66
50	MET	14	18	9	9	50	83.33
51	MET	12	14	7	8	41	68.33
52	MET	13	14	7	8	42	70.00
53	MET	12	12	6	7	37	61.66
54	MET	11	14	7	8	40	66.66
55	MET	14	11	6	6	37	61.66
รวม		14.41	14.29	7.01	7.83	2,396	72.60

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ตามสาขาวิชาที่ศึกษา

No.	สาขาวิชา	จำนวน	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D
1	EEM	26	36.00	51.00	42.92	4.58
2	MIM	11	37.00	52.00	45.09	4.27
3	MET	18	37.00	54.00	43.55	4.90
รวม		55			43.85	4.58

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขา MIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมาได้แก่นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่นักศึกษาสาขา EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ของคะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท จำแนกตามทักษะภาษา โดยภาพรวมและรายด้าน

No.	ทักษะ	Mean ($\bar{x}$)	S.D	ร้อยละ
1	Listening (20)	14.41	2.37	72.05
2	Reading (20)	14.29	2.55	71.45
3	Writing (10)	7.01	0.89	70.10
4	Speaking (10)	7.83	0.85	78.30
				72.97

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะภาษาที่นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมอยู่ระดับสูง เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะที่นักศึกษาปริญญาโทมีมากที่สุดได้แก่ ทักษะการพูด โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 7.83 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 78.30 รองลงมาได้แก่ทักษะการฟัง โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.41 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 72.05 ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ทักษะการเขียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.01 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 70.01 รองลงมาได้แก่ทักษะการอ่าน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.29 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 71.45 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยแจกแจงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและรายด้าน

ข้อ	ด้าน	n = 55		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง	3.47	0.74	ปานกลาง
2.	ด้านความต้องการด้านภาษา	4.54	0.37	มากที่สุด
3.	ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน	3.88	0.73	มาก
4.	ด้านปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.81	0.55	มาก
5	ด้านทัศนคติ	2.40	0.45	น้อย
รวม		3.62	0.40	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความต้องการด้านภาษา ($\bar{x} = 4.54$) รองลงมาได้แก่ ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน ($\bar{x} = 3.88$) และด้านปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.81$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่

ด้านทัศนคติ ($\bar{x} = 2.40$) รองลงมาได้แก่ ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ($\bar{x} = 3.47$) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของตนเอง	n = 55		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ทักษะการอ่าน	3.76	0.59	มาก
2.	ทักษะการเขียน	3.30	0.94	ปานกลาง
3.	ทักษะการพูด	3.46	0.96	ปานกลาง
4.	ทักษะการฟัง	3.53	0.96	มาก
รวม		3.47	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่าน ($\bar{x} = 3.76$) รองลงมาได้แก่ ทักษะการฟัง ($\bar{x} = 3.53$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน ($\bar{x} = 3.30$) รองลงมาได้แก่ ทักษะการพูด ($\bar{x} = 3.46$) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการด้านภาษา จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านความต้องการด้านภาษา	n = 55		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	การอ่านภาษาอังกฤษ	4.46	0.51	มาก
2.	การเขียนภาษาอังกฤษ	4.61	0.50	มากที่สุด
3.	การพูดภาษาอังกฤษ	4.76	0.43	มากที่สุด
4.	การฟังภาษาอังกฤษ	4.84	0.37	มากที่สุด
5.	การออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.23	0.72	มาก
6.	ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.38	0.65	มาก
7.	คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.30	0.63	มาก
8.	กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	4.53	0.51	มากที่สุด
รวม		4.54	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.84$) รองลงมาได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การออกเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.23$) รองลงมาได้แก่ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.30$) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน	n = 55		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	เกมส์	3.76	0.92	มาก
2.	เสียงเพลง	4.07	0.95	มาก
3.	ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ	3.69	0.94	มาก
4.	วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์	3.84	0.89	มาก
5	หนังสือหรือนิตยสาร	4.08	0.86	มาก
รวม		3.88	0.73	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือนิตยสาร ($\bar{x} = 4.08$) รองลงมาได้แก่ เสียงเพลง ($\bar{x} = 4.07$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ ($\bar{x} = 3.69$) รองลงมาได้แก่ เกมส์ ($\bar{x} = 3.76$) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	n = 55		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน	3.94	0.80	มาก
2.	การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา	3.07	1.18	ปานกลาง
3.	การจำคำศัพท์ใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักศึกษา	3.53	1.12	มาก
4.	นักศึกษามักสะกดคำผิดเสมอเวลาเขียนภาษาอังกฤษ	3.53	1.05	มาก
5.	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆเท่านั้น	3.76	1.16	มาก
6.	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อย	3.84	1.21	มาก
7.	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด สำหรับนักศึกษา	3.69	1.10	มาก
8.	การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมาก สำหรับนักศึกษา	3.46	1.33	ปานกลาง
9.	นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคไม่ได้	3.53	1.33	มาก
10.	ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	4.07	0.75	มาก
11.	นักศึกษายอมรับว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ	3.84	1.06	มาก
12.	ในบางครั้ง นักศึกษาอยากให้ฉันอธิบายด้วยภาษาไทย	3.45	1.19	ปานกลาง
รวม		3.81	0.55	มาก

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ($\bar{x} = 4.07$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน ($\bar{x} = 3.94$) ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา ($\bar{x} = 3.07$) รองลงมาได้แก่ ในบางครั้ง นักศึกษาอยากให้ฉันอธิบายด้วยภาษาไทย ($\bar{x} = 3.45$) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ทัศนคติ	n = 55		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว	1.22	0.43	น้อยที่สุด
2.	ภาษาไทยก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน	1.30	0.48	น้อยที่สุด
3.	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า	1.23	0.43	น้อยที่สุด
4.	ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.38	0.65	มาก
5.	การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน	3.76	1.01	มาก
รวม		2.40	0.45	น้อย

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.38$) รองลงมาได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน ($\bar{x} = 3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่

ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ($\bar{x}_=$

1.22) รองลงมาได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า ($\bar{x}_=$ 1.23) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา
- 3) เพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อการสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 4) เพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับระดับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 5) เพื่อศึกษาความต้องการด้านภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 6) เพื่อศึกษาความต้องการด้านสื่อการสอนของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 7) เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- 8) เพื่อศึกษาทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ปี 2558 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET) สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM) และสาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENL-501 (English for Graduate Student) และ ENL-600 (Advanced Level English) ในภาคเรียนฤดูร้อน ระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558- 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งตามสาขาวิชา ดังนี้

สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ (MET)	จำนวน 18 คน
สาขาการจัดการอุตสาหกรรม (MIM)	จำนวน 11 คน
สาขาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร (EEM)	จำนวน 26 คน
รวมเป็น	55 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในภาคเรียนฤดูร้อน ปี พ.ศ 2558 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยระหว่างวันที่ 25 มีนาคม 2558- 25 พฤษภาคม 2558 จำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

2. แบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 42 ข้อ 60 คะแนน ใช้เวลา 120 นาที ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ตามตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อสอบ (Table of Test Specifications) 1 ฉบับ จำนวน 84 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือ จำนวน 42 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศตรวจสอบและแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักศึกษาปริญญาโททำจำนวน 42 ข้อ ใช้เวลา 120 นาที แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยทักษะการอ่านและการฟัง เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ส่วนข้อสอบทักษะการเขียนเป็นแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ และข้อสอบการพูด มี 1 ข้อ โดยการประเมินจากผู้สอนจำนวน 3 ท่าน

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บจำนวน 55 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 55 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาโทของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินตนเองด้านความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีการประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107-108) ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง มีความสามารถมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง มีความสามารถมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง มีความสามารถปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง มีความสามารถน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง มีความสามารถน้อยที่สุด

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (สุริยา จันทรเนียม. 2541:20-21)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00	หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 2.01 - 2.50	หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.00	หมายถึง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สรุปผลได้ดังนี้

1. คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน)

2. ค่าเฉลี่ยโดยรวมของคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาMIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด

45.09 รองลงมาได้แก่นักศึกษาศาखा MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ย น้อยที่สุด ได้แก่นักศึกษาศาखा EEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ตามลำดับ

3. ทักษะภาษาที่นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมอยู่ระดับสูง เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะที่นักศึกษาปริญญาโทมีมากที่สุดได้แก่ ทักษะการพูด โดยมี คะแนนค่าเฉลี่ย 7.83 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 78.30 รองลงมาได้แก่ทักษะการฟัง โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.41 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 72.05 ส่วนด้านที่มีคะแนน เฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ทักษะการเขียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.01 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 70.01 รองลงมาได้แก่ทักษะการอ่าน โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.29 (จากคะแนนเต็ม 20) คิดเป็น ร้อยละ 71.45 ตามลำดับ

4. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อ การสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความ ต้องการด้านภาษา ($\bar{x} = 4.54$) รองลงมาได้แก่ ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน ($\bar{x} = 3.88$) และ ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.81$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทัศนคติ ($\bar{x} = 2.40$) รองลงมาได้แก่ ด้านการประเมินความสามารถเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ($\bar{x} = 3.47$) ตามลำดับ

5. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการ ประเมินความสามารถเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่าน ($\bar{x} = 3.76$) รองลงมา ได้แก่ ทักษะการฟัง ($\bar{x} = 3.53$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน ($\bar{x} = 3.30$) รองลงมาได้แก่ ทักษะการพูด ($\bar{x} = 3.46$) ตามลำดับ

6. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความ ต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.84$) รองลงมาได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} =$

4.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การออกเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{x}_= 4.23$) รองลงมาได้แก่ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($\bar{x}_= 4.30$) ตามลำดับ

7. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}_= 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือนิตยสาร ($\bar{x}_= 4.08$) รองลงมาได้แก่ เสียงเพลง ($\bar{x}_= 4.07$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ ($\bar{x}_= 3.69$) รองลงมาได้แก่ เกมส์ ($\bar{x}_= 3.76$) ตามลำดับ

8. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}_= 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ($\bar{x}_= 4.07$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน ($\bar{x}_= 3.94$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา ($\bar{x}_= 3.07$) รองลงมาได้แก่ ในบางครั้ง นักศึกษาอยากให้ฉันอธิบายด้วยภาษาไทย ($\bar{x}_= 3.45$) ตามลำดับ

9. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}_= 2.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x}_= 4.38$) รองลงมาได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน ($\bar{x}_= 3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ($\bar{x}_= 1.22$) รองลงมาได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า ($\bar{x}_= 1.23$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

จากผลการวิจัยความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณี พันธุ์พริกส์และ ณัฏฐิกา มหาพูนทอง (2550) ลลิตา ภูทอง (2552) สุนิดา ปานดารงสถิตย์ (2556) ณัฏฐนรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2557) Zhengdong Gan (2012) Ergaya Ali Gerair Alsout (2013) เมื่อพิจารณาเป็นประเด็น สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน โดยรวมอยู่ในระดับสูง (72.60%) จากคะแนนรวมทั้งหมด 2,396 (คะแนนเต็ม 3,300 คะแนน) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาปริญญาโทมีการรู้ภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติ และเป็นไปโดยจิตใต้สำนึก นอกจากนั้นมีการเรียนภาษาที่เน้นการเรียนรู้แบบไวยากรณ์หรือรูปแบบของโครงสร้างทางภาษา และนักศึกษาจะเรียนอย่างตั้งใจโดยการอ่านหรือฟังคำอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของKrashen (1982) ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองใน 2 ลักษณะคือ การรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning) กล่าวคือ การรู้ภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติ และเป็นไปโดยจิตใต้สำนึกเช่นเดียวกับการที่เด็กเรียนรู้ภาษาแรกนั่นเอง โดยที่พวกเขาจะใช้ความรู้สึกเป็นตัวบ่งชี้ความถูกต้องของภาษาแทนการบอกด้วยกฎเกณฑ์(Rules) การรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อมีการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อาจกล่าวได้ว่าการรู้ภาษาเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบแอบแฝง (Implicit) ไม่เป็นทางการและเป็นไปอย่างธรรมชาติ และการเรียนภาษา เป็นการเรียนภาษาเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยจิตสำนึกธรรมดา ผู้เรียนรู้ว่าตนกำลังเรียนเกี่ยวกับภาษานั้น ซึ่งได้แก่ไวยากรณ์หรือรูปแบบของโครงสร้างทางภาษา และผู้เรียนจะเรียนอย่างตั้งใจโดยการอ่านหรือฟังคำอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษา(Deductive) คิดกฎเกณฑ์ของภาษาจากตัวอย่างในภาษาและโดยการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา อาจกล่าวได้ว่าการเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้แบบเปิดเผย (Explicit) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

2. ค่าเฉลี่ยโดยรวมของคะแนนความสามารถของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อยู่ที่ 43.85 (จากคะแนนเต็ม 60) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสาขาMIM มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 45.09 รองลงมาได้แก่นักศึกษาสาขา MET มีคะแนนเฉลี่ย 43.55 ส่วนสาขาวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่นักศึกษาสาขาEEM มีคะแนนเฉลี่ย 42.92 ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะว่า สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีการสอนตามแนวคิดทางด้านจิตวิทยาคือเน้นทฤษฎีสิ่งเร้า และการตอบสนอง และทฤษฎีความคิดความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิตนา แชมมณี (2548) ที่กล่าวเกี่ยวกับแนวคิดด้านจิตวิทยาไว้ว่าทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง หรือการเรียนรู้แบบพฤติกรรม ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง และเมื่อได้รับการเสริมแรงจากการตอบสนองที่ถูกต้องก็จะทำให้การเรียนรู้เพิ่มขึ้น และทฤษฎีความคิดความเข้าใจ ซึ่งทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการมองเห็น ความสำคัญของปัญหาจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งเรียกว่าการหยั่งเห็น การเรียนรู้แบบนี้จะต้องอาศัย กระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน ดังนั้นคะแนนความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึง อยู่ในระดับดี

3. การประเมินตนเองด้านทักษะภาษา นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับทักษะภาษาโดยรวมอยู่ระดับสูง เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะที่ นักศึกษาปริญญาโทมีมากที่สุดได้แก่ ทักษะการพูด โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย 7.83 (จากคะแนนเต็ม 10) คิดเป็นร้อยละ 78.30 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโทต้องการทักษะเพื่อการสื่อสาร มากขึ้น ซึ่งได้แก่ ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่นักศึกษาไทยส่วนมากยังไม่ ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของพีรพงศ์ สุขแก้ว (2548) ที่ได้กล่าวถึง ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ยัง ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทักษะฟัง - พูด ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น ถือว่า การฟัง เป็น ทักษะรับสารที่สำคัญและใช้กันมากเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ จึงเป็นทักษะแรก ที่ ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟัง ให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดโต้ตอบ นอกจากนั้น ยังมีนักวิชาการ คือ Bowen, Madsen and Hilferty (1985) ได้กล่าวถึงความ เหมาะสมในการจัดอันดับความสำคัญของทักษะภาษาไว้ว่า ความเหมาะสมในการจัดอันดับการ เรียนรู้ทักษะทางภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง คือ อันดับแรก ทักษะการฟัง อันดับที่สอง ทักษะการ พูด หลังจากนั้น ก็เป็นทักษะการอ่านและการเขียน

4. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษา ความต้องการด้านสื่อ การสอน ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความ

ต้องการด้านภาษา ($\bar{x} = 4.54$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโท มีความต้องการด้านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ รูปแบบการเรียนรู้ หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ เพราะว่าภาษามีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ระดับปริญญาโท ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเวสต์ (West, 1998) ที่ได้วิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนภาษาของผู้เรียนไว้ว่า การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน เป็นการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ หรือรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้น ได้ใช้หลักการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน สถานการณ์ความรู้เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ความขาดแคลนทางด้านความรู้ทางภาษาในบางประการของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึง ความขาดแคลน และความต้องการของผู้เรียน การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้นด้วย

5. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองด้านการประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่าน ($\bar{x} = 3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน ($\bar{x} = 3.30$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโทมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านดี เพราะว่าได้อ่านภาษาอังกฤษเสมอจากเอกสาร ตำรา หนังสือพิมพ์ และนิตยสารเป็นภาษาอังกฤษประจำอยู่แล้วเลยทำให้มั่นใจว่าทักษะการอ่านของตนเองอยู่ในระดับดี และการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย มุ่งเน้นจัดการสอนเน้นประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัฒนาพร ระวังทุกข์ (2541) ที่ได้ศึกษาถึงเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน และผลพบว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่ครูทุกคนต้องค้นคว้าฝึกฝนเทคนิคการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแล้วสามารถจำแนกได้ 6 วิธีคือ 1) การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม 2) การศึกษารายบุคคล 3) การจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี 4) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ 5) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ และ 6) การเรียนแบบร่วมมือ

6. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.84$) รองลงมาได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.76$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาปริญญาโทมีความต้องการทักษะการฟังและพูดมากที่สุดเพื่อนำไปประกอบการทำงานในชีวิตประจำวัน และทั้งทักษะการฟังและการพูดนี้เป็นทักษะที่ควรฝึกควบคู่กันไปจึงจะประสบความสำเร็จ และต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวาทีณี ศรีแปะบัว (2538) ที่ให้ความสำคัญของการสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดว่าเป็นทักษะที่ควรฝึกควบคู่กันไป ผู้สอนมักจะพบปัญหาการขาดทักษะทางด้านการฟัง-พูด เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ด้วยพื้นฐานความสามารถทางด้านการฟัง -พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่แตกต่างกัน และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟัง -พูดภาษาอังกฤษผู้สอนเลือกเนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินที่ยังไม่เหมาะสมกับการฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านการฟัง -พูด จากปัญหาการขาดทักษะทางด้านการฟัง -พูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญแก่ทักษะการฟัง -พูดให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมิตรา อังวัฒนกุล(2537) ที่กล่าวถึงวิธีการสอนว่าเป็นวิธีที่สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารและการสื่อความหมายในการเรียนภาษาไม่ว่าภาษาใด และระดับชั้นใดก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งในด้านเสียง คำศัพท์และโครงสร้าง ถึงแม้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเริ่มต้นมีมานานเป็นระยะเวลาหลายสิบปีก็ตาม

7. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือนิตยสาร ($\bar{x} = 4.08$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีความต้องการสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่น สื่อหนังสือหรือนิตยสาร สื่อเพลง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อหลากหลายและเป็นกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการนำเทคโนโลยี

มาใช้ในการศึกษาและเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ดังนั้น สื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น สื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบ สื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคลวัสดุ อุปกรณ์ หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไขซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะตลอดจนทัศนคติ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอาร์ม บัวศรี (2542) ได้กล่าวไว้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการสอนนั้นมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ช่วยในการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้ดึงดูดความสนใจ ใช้อธิบายความหมายของคำโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย ใช้ช่วยสรุปบทเรียน ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

8. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ($\bar{x} = 4.07$) รองลงมาได้แก่ นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน ($\bar{x} = 3.94$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาปริญญาโทมีปัญหาในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะอื่นๆตามมา เช่น ทักษะการฟัง พูด และทักษะการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมิตรา อังวัฒนกุล(2537) ที่ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไว้ว่า ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องคำศัพท์ เสียง โครงสร้าง ซึ่งเป็นปัญหาในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในภาษาอังกฤษ และนักศึกษาไทยส่วนมากมักมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างน้อยและไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาและความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีด้วย แต่ปัญหาในเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังคงมีอยู่อีกมากมาย ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างอ่อนถึงปานกลาง แม้จะมีการท่องศัพท์ทุกวัน แต่ก็ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดี

9. นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.40$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษา

ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีทัศนคติในการเรียนไม่ค่อยดีเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะส่วนมากทำงานในบริษัทของไทย จึงไม่ค่อยมีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษมากนักจึงทำให้ทัศนคติในการเรียนในระดับน้อย อีกอย่างหนึ่งการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะว่าผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีก็ขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ผู้สอน สื่อการสอน กระบวนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนของผ้าสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2548, 3) ที่อธิบายไว้ว่า การสอนเป็นการบอกกล่าว อธิบายชี้แจง หรือแสดงให้เห็น การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะและเจตคติต่าง ๆ โดยผู้สอนและศิษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกระบวนการเรียนรู้โดยผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดตามความคิดเห็นและความสามารถของตน ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอด ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทุกแห่งไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วแต่สถานการณ์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องจากผลวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท โดยรวมอยู่ในระดับสูง ทางสถาบันควรส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้นักศึกษาฝึกฝนทักษะทางภาษามากขึ้นทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน โดยมีสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาให้สูงกว่าเดิม

1.2 เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาEEM อยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ ดังนั้นทางสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนเสริม สำหรับกลุ่มดังกล่าวเพื่อให้มีคะแนนความสามารถมากขึ้น

1.3 ทักษะภาษาที่นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ทักษะการเขียน ทางสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้นักศึกษามากขึ้น เช่น การเขียนบทความภาษาอังกฤษ การเรียนบทคัดย่อ และการเขียนEssay ที่มีลักษณะหลากหลาย

1.4 นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ความต้องการด้านภาษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ดังนั้นสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ควรเตรียมหลักสูตร หรือโครงการพัฒนาทักษะทางภาษา

ให้กับนักศึกษาปริญญาโทมากกว่าเดิม เพื่อเพิ่มความสามารถทางการเรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.5 นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านภาษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การฟังภาษาอังกฤษ ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง หรือจัดกิจกรรมมุ่งเน้นการสอนแบบ Communicative Approach ให้กับนักศึกษาปริญญาโท เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดของนักศึกษามากกว่าเดิม

1.6 นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือนิตยสาร ฉะนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรจัดเตรียมเอกสารภาษาอังกฤษที่เป็นหนังสือ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ ในชั้นเรียน ห้องเรียนรู้ด้วยตนเอง และในห้องสมุดให้มากกว่าเดิม

1.7 นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรสอนไวยากรณ์ให้มากกว่าเดิม เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วย

1.8 นักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีการประเมินตนเอง ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลย เพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว รองลงมาได้แก่ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นควรเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนมากขึ้น โดยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนให้มากกว่าเดิม และโน้มน้าวผู้เรียนให้ทราบถึงและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาทัศนคติ พฤติกรรม และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

2.3 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มแรงจูงใจและความสามารถทางภาษาของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*.

กรุงเทพมหานคร : พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).

กาญจนา จันทะดวง (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษโครงการตำราวิชาการราชภัฏ*

เฉลิมพระเกียรติ. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์และคณะ (2558). *สภาพ และปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของ*

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้.

การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัย
หาดใหญ่

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). *เทคโนโลยีทางการศึกษา: หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

อามร บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา*. กรุงเทพฯ : ธนรัช.

ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2557). *ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูด*

ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.

ทิตนา แหมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตนา แหมมณี. (2548). *การใช้บทบาทสมมุติในการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟเอดดูเคชั่น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่7).

กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พีระพงษ์ สุขแก้ว. (2548). *การจัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศทางภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ:

ปราชญ์สยาม.

ยุพารณ พิริยศิลป์ (2557). *ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*

ในเขตจังหวัดขอนแก่น. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2

(กรกฎาคม – ธันวาคม 2557).

- แรกขวัญ นามสว่างและคณะ (2558). การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์.คณะศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม 2558 – มิถุนายน 2558.
- ลลิตา ภูทอง (2552) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตภาคเหนือตอนบน. รายงานผลการวิจัย, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- วลีษฐ์เกษมทรัพย์. (2548). ภาษาอังกฤษสำหรับครู (ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ). วารสารวงการครู. 5(2):83-86; สิงหาคม 2548.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. 2541. การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- วาทีณี ศรีแป๊ะบัว (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-พูด และปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 ที่ได้รับการสอนโดยอรรถลักษณะประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2555). คู่มือนักศึกษาประจำปีการศึกษา2555. กรุงเทพมหานคร.
- สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2556). คู่มือนักศึกษาประจำปีการศึกษา2556. กรุงเทพมหานคร.
- สุนทร หล่นประพันธ์ (2547).การศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนโยนออฟอาร์คเทคโนโลยี. ปริญญาโท กศ.ม. สาขาวิชาการอุดมศึกษบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนิดา ปานดารงสถิตย์ (2556). ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสถานประกอบการธุรกิจโรงแรม จังหวัดปทุมธานี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2556.
- สุมาลี จันทรชลอ (2547).การวัดและการประเมินผล กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีด.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537) เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรียา จันทรเนียม. (2541). โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน. ชัยนาท: โรงเรียนครูประชาสรรค์.

สุวรรณี พันธุ์พริกส์และ ฉลลิกา มหาพูนทอง (2550). การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 ก.ย. - ธ.ค. 2550. หน้า 66-72.

เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Akram Inanloo Khajloo (2013). Problems in Teaching and Learning English for Students. *International Journal of Engineering Research and Development*. Volume 7, Issue 3 (May 2013), PP. 56-58.

Bowen, J Donald, Madsen, Harola, and Hilferty, Ann. (1985). *TESOL Technique and Procedure*. Massachusetts : Heinle & Heinle.

Brown, D.H. (2000). *Principle of Language Learning and Teaching*. (4th ed.) New York:

Brown, D.H. (2007) *Teaching by Principle: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. (3rd ed.) New York: Pearson Longman.

Carter, D. (1983). Some Propositions about ESP. *The ESP Journal*, 2:131-137.

Coombs, P.H. (1973). *New Path to Learning for Rural Children and Youth*. Paris.

Dudley-Evans, T., & St John, M. (1998). *Developments in ESP: A Multi-disciplinary approach*. Cambridge: Cambridge University Press.

Ellis, R. (1994). *The Study of Second Language acquisition*. New York: Oxford University Press.

- Ergaya Ali Gerair Alsout (2013). An Investigation of English Language Needs of the First Year PreMedical Students at Sebha University, Libya. *International Refereed & Indexed Journal of English Language & Translation Studies*. April-June, 2013. pp.17-36
- Gerlach, S. Vernon and Ely, P. Danald. (1971). *Teaching and Media A systematic Approach*. New Jersey: Prentice Hall.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes: A Learning Centred Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Iwai, T., Kondo, K. et al. (1999). *Japanese Language Needs Analysis*. Retrieved December 23, 2011.
- Krashen, S.D. (1982). *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. Oxford: Pergamon.
- Krashen, and Tracy D. Terrell. (1985). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. Pergamon: Oxford.
- Miller, Pertrici. (1987). The Characteristics of Good Teacher. *English teaching Forum*. 19(1):40-41.
- Munby, J. (1978). *Communicative Syllabus Design: A Sociolinguistic Model for Defining the Content of Purpose-Specific Language Programmes*. Cambridge, Eng.; New York: Cambridge University Press.
- West, R. (1998). ESP-State of Art. Retrieved December 23, 2011 from www.man.ac.uk/CELSE/esp/west.htm
- Zhengdong Gan (2012). Understanding L2 Speaking Problems: Implications for ESL Curriculum Development in a Teacher Training Institution in Hong Kong. *Australian Journal of Teacher Education*. Vol 37, 1, January 2012, pp43-59.

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาและ
ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

TNI

แบบสอบถามการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาและปัญหาในการ
เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

สาขาวิชา

☐ EEM

☐ MIM

☐ MIT

วัตถุประสงค์ : การศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษาและปัญหาในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่างความคิดเห็นของข้อคำถามและเขียนข้อเสนอแนะลงในช่อง
ข้อเสนอแนะที่กำหนดให้โดยมีค่าระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง					
1	ทักษะการอ่าน					
2	ทักษะการเขียน					
3	ทักษะการพูด					
4	ทักษะการฟัง					
	ความต้องการด้านภาษา					
1	การอ่านภาษาอังกฤษ					
2	การเขียนภาษาอังกฤษ					
3	การพูดภาษาอังกฤษ					
4	การฟังภาษาอังกฤษ					
5	การออกเสียงภาษาอังกฤษ					
6	ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ					
7	คำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
8	กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา					

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ความต้องการด้านสื่อการสอน					
1	เกมส์					
2	เสียงเพลง					
3	ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ					
4	วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์					
5	หนังสือหรือนิตยสาร					
	ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ					
1	นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน					
2	การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา					
3	การจำคำศัพท์ใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักศึกษา					
4	นักศึกษามักสะกดคำผิดเสมอเวลาเขียนภาษาอังกฤษ					
5	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆเท่านั้น					
6	นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง					
7	ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด สำหรับนักศึกษา					
8	การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมาก สำหรับนักศึกษา					
9	นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคไม่ได้					
10	ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา					
11	นักศึกษายอมรับว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ					
12	ในบางครั้ง นักศึกษาอยากให้นั่นอธิบายด้วยภาษาไทย					
	ทัศนคติ					
1	ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ใน ชีวิตประจำวันอยู่แล้ว					
2	ภาษาไทยก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน					
3	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า					
4	ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ					
5	การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน					

ข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณ

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

เอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

1771/1 ถนนพัฒนาการ

สวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250

30 มกราคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เชียรชนะ
สิ่งที่แนบมาด้วยแบบประเมินการหาความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

ด้วย กระผม บัณฑิต อนุญาหงษ์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และปัจจุบันกำลังทำวิจัย เรื่อง “การศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-
ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เชียรชนะ ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบัน
เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(บัณฑิต อนุญาหงษ์)

อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ
สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250

30 มกราคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.ประดิษฐ์ เหมือนคิด
สิ่งที่แนบมาด้วยแบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

ด้วย กระผม บัณฑิต อนุญาหงษ์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และปัจจุบันกำลังทำวิจัย เรื่อง “การศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-
ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า ดร.ประดิษฐ์ เหมือนคิด คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการ
สร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการ
เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(บัณฑิต อนุญาหงษ์)

อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ
สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250

30 มกราคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รศ.ดร.บุญมี พันธุ์ไทย

สิ่งที่แนบมาด้วยแบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

ด้วย กระผม บัณฑิต อนุญาหงษ์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และปัจจุบันกำลังทำวิจัย เรื่อง “การศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า รศ.ดร.บุญมี พันธุ์ไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(บัณฑิต อนุญาหงษ์)

อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถาม

TNI

ตารางที่ 11 แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's	
Alpha	N of Items
.916	34

จากตาราง แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .916

ภาคผนวก ข

แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC)
ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

TNI

แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เขียรชนะ ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. อาจารย์ ดร.ประดิษฐ์ เหมือนคิด ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. รองศาสตราจารย์ ดร. บุญมี พันธุ์ไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำชี้แจง: แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม การศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งข้อคำถามแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 34 ข้อ ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง	4 ข้อ
ด้านที่ 2 ด้านความต้องการด้านภาษา	8 ข้อ
ด้านที่ 3 ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน	5 ข้อ
ด้านที่ 4 ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	12 ข้อ
ด้านที่ 5 ด้านทัศนคติ	5 ข้อ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างความคิดเห็นของข้อคำถามที่กำหนดให้ โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

-1 = แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามการศึกษาความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความต้องการด้านภาษา และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
ด้านประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง			
1. ทักษะการอ่าน			
2. ทักษะการเขียน			
3. ทักษะการพูด			
4. ทักษะการฟัง			
ความต้องการด้านภาษา			
1. การอ่านภาษาอังกฤษ			
2. การเขียนภาษาอังกฤษ			
3. การพูดภาษาอังกฤษ			
4. การฟังภาษาอังกฤษ			
5. การออกเสียงภาษาอังกฤษ			
6. ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ			
7. คำศัพท์ภาษาอังกฤษ			
8. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา			
ความต้องการด้านสื่อการสอน			
1. เกมส์			
2. เสียงเพลง			
3. ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ			
4. วีดีโอหรือรายการโทรทัศน์			
5. หนังสือหรือนิตยสาร			
ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ			
1. นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน			
2. การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักศึกษา			
3. การจำคำศัพท์ใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักศึกษา			
4. นักศึกษามักสะกดคำผิดเสมอเวลาเขียนภาษา อังกฤษ			
5. นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆเท่านั้น			
6. นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง			
7. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด สำหรับนักศึกษา			
8. การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมาก สำหรับนักศึกษา			

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
9. นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคไม่ได้			
10. ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา			
11. นักศึกษายอมรับว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ			
12. ในบางครั้ง นักศึกษาอยากให้นักเรียนอธิบายด้วยภาษาไทย			
ทัศนคติ			
1. ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว			
2. ภาษาไทยก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน			
3. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า			
4. ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ			
5. การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน			

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
(.....)

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC

TNI

ตาราง 18แสดงผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ3 ท่าน

ด้านประเมินความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านความต้องการด้านภาษา						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านความต้องการด้านสื่อการสอน						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			

1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
7	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ด้านทัศนคติ

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ภาคผนวก

ประวัติย่อผู้วิจัย

TNI

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

บัณฑิต อนุญาหงษ์

สถานที่ทำงาน

สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

1771/1 ถนนพัฒนาการ สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250

ตำแหน่งงาน

อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ

ประวัติการศึกษา

- พธ.บ.(เกียรตินิยม อันดับ 2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ศษ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร

TNI

THAI - JAPANESE INSTITUTE OF TECHNOLOGY